

బందిపోటు నాయకుడు

బొమ్మిడి అచ్చారావు

“గజేందర్ చివరిసారిగా చెపుతున్నాను. నీ ముఠాలో వెంటనే లొంగిపో! మొండితనం చూపిస్తే నిన్ను, నీ ముఠాని నిర్ధాక్షిణ్యంగా శాశ్వత్యార్థం వస్తూంది” ఇన్స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ మిగామైకోలో ఆరిచి చెప్తున్నాడు.

సిటీ లిమిట్యుకి రెండు కిలోమీటర్ల దూరంలో విసిరేసినట్లుండా కొండ. దానిచుట్టూ పోలీసులు చుట్టూ ముట్టేశారు.

కొండపైన దాదాపు ఏళ్లెమంది సాయుధులైన అనుచరులతో నిలబడి వున్నాడు గజదొంగ గజేందర్. ఆరడగులపైనే పాడవనిపించే విగ్రహం. పెద్ద పెద్ద బుర్రమీసాలు, రక్తం చిందుతున్న కళ్ళు, విగ్గు పెట్టుకున్నట్టున్న దుబ్బలాంటి జాట్లు చూపరులకు అతని కర్కశమైన ముఖంలో కనిపించే అంకాలు. నడుముచుట్టూ బుల్లెట్టున్న బెల్టును అమర్చుకున్నాడు, అలంకరణలు చేసుకున్నట్టు.

“నువ్వు, నీ పోలీసులు నన్నేంచేయలేరు. నీ బల
Xంతో మర్యాదగా వెనక్కి వెళ్ళిపో! లేకుంటే నా
అనుచరులు తుపాకులొంచి తూటాలు వరంలా కురిసి నీ
పోలీసుల వేడిరక్తాన్ని రుచి చూస్తాయి” పెద్ద స్వరంతో
హిందీలో అరిచి చెప్పాడు X జేందర్.

శ్రీనివాస్ తన ప్రయత్నం మానలేదు. ఇంకా అతనికి
నచ్చ చెప్పాలనే ప్రయత్నిస్తున్నాడు. “నీకు శిక్ష
తక్కువపడేలా చూస్తాను. సరెండరుకా! నీ అనుచరులకు
కూడా తక్కువ శిక్ష పడేలానే రికమెండ్ చేస్తాను.”

“నీ బోడి రికమెండేషన్ ఎవడిక్కావాలి? అసలు
యిక్కడినుంచి ప్రాణాలతో బయటపడటానికి ప్రయత్నించు ముందు. ఆనవసరంగా నా ఏరియాలో అడుగు
పెట్టి నీ ప్రాణంమీదికి తెచ్చుకున్నావు. క్విట్ అవే!”
అరిచాడు X జేందర్.

శ్రీనివాస్ కోపంగా అరిచి చెప్పాడు. “ప్రభుత్వాన్ని
అలకలొలం చెయ్యాలని నువ్వు చేస్తూన్న ప్రయత్నా
లన్నీ ప్రభుత్వం దృష్టికి వచ్చాయి. నిన్ను పట్టుకోలేనంత
అసమరులం కాము మేము....”

శ్రీనివాస్ యింకా ఏదో చెప్తూండగానే శ్రీనివాస్
పక్కనున్న కాన్ స్టేబిలు “అబ్బా!” అంటూ నేల
కూలాడు

X జేందర్ వికటాటహాసం చేశాడు.

“ఇది కాంపిల్ మాత్రమే! అసలు అది నీకు గురిచేసిన
గుండు. దయతలచి వదిలేశాను. నీ అసమరులైన బల
Xంతో వెంటనే యిక్కడ్నించి వెళ్ళిపో! ఇంకా మొండి
కేకావంటే నీ ప్రాణం నిలువునా తీసేస్తాను. నీ కేర్
ఫుల్!” అన్నాడు X జేందర్.

శ్రీనివాస్ ర కం సలసల మరిగింది.

సాయుధులైన తన నిబ్బందివైపు చూసి “ఫైర్!”

అన్నాడు.

అంతే—పోలీసుల చేతుల్లోని గన్స్ గుళ్ళ వర్షాన్ని కురిపించాయి. కాని గజేందర్ అనుచరులు అంతకన్న వేగంగా గుళ్ళు పిడుగులా వరించారు.

టకటకమంటూ పదిమంది పోలీస్ కాన్ స్టేబుల్స్ నేల కరిచారు. గజేందర్ మనిషి ఒక్కడూ చావలేదు. ఇద్దరు ముగ్గురు గాయాలతో తప్పించుకున్నారు.

పోలీసుల సంఖ్య గజేందర్ మనుషులకు నాలుగు టెటుంది. కాని గజేందర్ మనుషులు చాలా చాక చక్కోతో గుళ్ళబారినుంచి తప్పించుకుని పోలీసులపై ఎదురు కాల్పులు జరుపుతూనే కొండ అవతలపక్కకు చకచక దూకేశారు.

గజేందర్ ఒక్కడూ కొండ శిఖరాన మధ్యాహ్నపు నూర్యుడిలా మండిపడుతున్నట్టు కనిపించాడు.

“మెడియర్ పోలీస్ వాలా! నేను ముందే చెప్పాను కదా, నీ మనుషుల ప్రయోజకత్వం గురించి. ఇంకప్పుడూ నన్ను పట్టుకోవాలనే వ్యర్థప్రయత్నం చెయ్యకు” అంటూ కొండ అవతలపక్కకు ఉరికేశాడు.

దూరంగా గుట్టాల సకిలింపు స్వరాలు వినిపించాయి.

2

“ప్రస్తుతం నగరంలో జనుగుతున్న సంఘటనలు నీకు తెలుసుకదా! వీటన్నిటికీ వెనక ఓ కబంద హా సముంది. ఆ కబంద హా సం తాలూకు కా లీ పేరు గజేందర్” ఓ ఊణం అగాడు ఇన్ స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్.

డిటెక్టివ్ కిరణ్ ఆసక్తికరంగా వింటున్నాడు.

శ్రీనివాస్ కొనసాగించాడు. “ఈ గజేందర్ అసలు పేరు యింకా ఏదో వుండచ్చు. కాని ప్రస్తుతం యీ నగరంలోని పేరు గజేందర్. గతంలో బొంబాయిలో చిమన్ లాల్ పేరుతో ఓ వెలుగు వెలిగాడు. బొంబాయి షోలీసులు అరిసుచేసి లాకప్ లో పెట్టిన గంటలో కైలునుండి తప్పించుకున్నాడు.

కలకత్తాలో ఛటర్జీ పేరుతో కొన్నాళ్ళు పెద్ద మనిషిగా చలామణి అయ్యాడు. తర్వాత అతని గురించిన నిజం వెలుగులోకి రాగానే అక్కడినుంచి మకాం మార్చేశాడు. కొన్నాళ్ళు ఆజాతంగా గడిపాడు. కాని మధ్యప్రదేశ్ లోను, మహారాష్ట్రలోను కొన్ని అంతర్ముద్దాలకు పరోక్షంగా యీ గజేందర్ కారకుడని నిరూపించే సంఘటనలు కొన్ని జరిగాయి. ఇప్పుడు యీ నగరంలో గజేందర్ గా మళ్ళీ అవతార మెత్తాడు” అన్నాడు.

“మరి యితన్ని పట్టుకునే ప్రయత్నం ఏ ప్రభుత్వమూ చెయ్యలేదా?” కిరణ్ అడిగాడు.

“చేస్తూనే వున్నారు. కాని అతని సావరం ఎక్కడో, ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎలా ప్రత్యక్షమవుతాడో ఏ పట్టణాన్ని కొల్లగొడతాడో, ఏ బ్యాంక్ లూటీచేస్తాడో ఎవరూ ఊహించలేరు. గజేందర్ కి అతనితో సమాన ఫాయిల్ వున్న మరికొందరు కుడి భుజాల్లాంటి అనుచరులున్నారు. అంచేత తను ఆ స్పాట్ లో లేకపోయినా ఒకేసారి నాలుగుచోట్ల ఒకే సమయంలో దోపిడీలు విజయవంతంగా నిర్వహిస్తాడు. ఇప్పటికి దోపిడీలవల్ల అతను ఆరించినది కొన్ని కోట్లుండవచ్చునని అంచనా.”

“ఇక్కడ దోపిడీలు ఎప్పుడు మొదలెట్టాడు?”

“దాదాపు నాలుగు నెలలుగా నగరంలో ప్రతిరోజు ఒక దోపిడీ జరుగుతూనే వుంది. ముఖ్యంగా నగరం శివార్లలోను, జనావాస ప్రాంతాలు చెదురుమదురుగా వున్నచోట, యిళ్ళు నిసిరేసినట్టున్న ప్రాంతాల్లోను దోపిడీలు ఎక్కువగా జరుగుతున్నాయి.”

“ఇప్పటివరకూ యెవరూ దొరకలేదనుకుంటాను, అవునా?”

“అవును. నగరంలోని ప్రజాజీవితం ఆందోళనకరంగా తయారయింది. ప్రజలు భయభ్రాంతులవుతున్నారు. ప్రభుత్వాన్ని దుయ్యబడుతున్నారు. మా పోలీసు డిపార్టుమెంటు అసమర్థని ఎత్తిచూపుతున్నారు. ప్రతి కాలనీలోను ప్రజలే బాధ్యతతీసుకుని రాత్రిళ్ళు పెట్రోలింగ్ ద్యూటీ చేస్తున్నారు.”

“మరి నిన్నటి పేపర్లో పోలీసులు ఆ ముఠాని పట్టుకోవటానికి కాలులు జరిపారని, కాని వాళ్ళు తెలివిగా తప్పించుకు పారిపోయారని త్వరలోనే ప్రభుత్వం వారిని బంధించటానికి ప్రయత్నిస్తుందనీ వార్తలు వచ్చాయి. వాళ్ళ స్థావరం తెలికాక బంధించటానికి సమస్యేముంది?”

“వాళ్ళు ఆ స్థావరం భాళీచేసేశారు. మున్న నేనే కొంతమంది సిబ్బందితో పెన్ పహాడ్ అనబడే నగర శివార్లలోవున్న కొండమీద అనుమానంతో దాడిచేశాను. నా అనుమానం నిజమే అయింది. ఈ కల్లాలలకు కారకుడయిన గజేందర్ తో ముఖాముఖి తలపడాను కూడా. కానీ నా అనుమానం అసలు నాయకుడు గజేందర్ అమనిషి కాకపోవచ్చునని! అయినా గజేందర్ గా వ్యవహరింపబడుతున్న వ్యక్తి మా సిబ్బందిలో నలుగుర్ని

చంపి, పదకొండుమందిని గాయపరిచి, గుఱాలమీద పరారీ ఆయ్యాడు తన అనుచరులతో. చేతికి అందినట్టే అంది తప్పించుకున్నాడు. అయామ్ రియల్ సారీ ఫరిట్! ఈసారి యెదురుపడితే తాడో పేడో తేల్చుకుండా వదలను.”

“ఓ.కే. డెన్! ఇందులో నేను ఏ విధంగా సహాయ పడగలను నీకు?”

“నీ మేధాసంపత్తితో ఆగజేందర్ సావరం ఎక్కడో అమాకీ తెలుసుకోవాలి. నేనుగాని, పోలీసు డిపార్టుమెంటులో మరెవరె నాగాని యిందుకు పూనుకుంటే ఎఫ్టీలో వున్నా, మారువేషాల్లో వెళ్ళినా వాళ్ళు చాలా తేలిగ్గా గురుపట్టేసారు. అదే ప్రయివేటు వ్యక్తులైన నువ్వయితే ఎవరికీ తెలిసే అవకాశం లేదు. ఆ దుండగులు చూపులన్నీ ఎప్పుడూ మా పోలీసువాళ్ళమీదే వుంటాయి. అందుకు తగ్గట్టే మేము వాళ్ళని మా వైపు రైవరుచేసుకుంటాం. ఈ లోపల నువ్వు వాళ్ళ ఉనికి కనుక్కోని మాకు యిన్ఫర్మ్ చేశావంటే మెరుపు దాడిచేసి వాళ్ళని పట్టేద్దాం!”

కిరణ్ రెండు నిమిషాలు ఏదో ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాడు.

శ్రీనివాస్ మళ్ళీ అన్నాడు. “నువ్వొక్కడివే ఇందుకు సమరుడవని నాకు పూర్తి నమ్మకముంది. నువ్వు ఎస్ అన్నాక పోలీసు హైకమాండ్ సమావేశంలో నిన్ను ప్రపోజ్ చేస్తాను. సమావేశం కూడా చాలా రహస్యంగా జరుగుతుంది. నువ్వు రంగంలోకి దిగుతున్న నిషయం పోలీసు అత్యున్నధికారులకి, డి.జి.పి. కి తప్ప క్రింది లెవెల్ అధికారులకి తెలియకూడదు. అంతా చాలా

పకడ్బందీగా జరగాలి!”

కిరణ్ సాలోచనగా చూశాడతనివంక.

“ఈ దోపిడీదారు యింటిలో నివసిస్తున్నవాళ్ళనుండి ఆస్తులు దోచుకోవటమేకాక గాయపరచటం, కొన్ని సార్లు నిర్దాక్షిణ్యంగా హత్య చేయటం కూడా చేస్తున్నారు. నగరంలోని యీ హింసాత్మక కాండలకు అదనంగా మరికొన్ని అవాంఛనీయ సంఘటనలు కూడా జరకావటంతో ప్రజా జీవితం అల్లకల్లోలం కావటం, ఒక్కోసారి సంభించి పోవటం కూడా జరుగుతోంది.

దీన్ని కొంతమంది స్వార్థపరులు రంగుపూసి గోరంతలు కొండంతలుగాచేసి, రాజకీయాలతో ముడిపెడుతున్నారు. ప్రశాంతంగా సమరవంతంగా ప్రగతి పథంవైపు సాగి పోతున్న మన దేశాభ్యున్నతని వక్రంగా చిత్రిస్తున్నారు. దీన్నింకా యిలాగే కొనసాగనివ్వకూడదు. అందుకే మా డిపార్టుమెంటు ఈ కల్లోలాలకు, దుండగాలకు వీలైనంత తొందరగా పరిష్కారం ప్రారంభించాలని ఆత్రపడుతున్నది. ఈ మహా యజ్ఞంలో నీ పాత్ర చాలా కీలకమైనది.”

“గజేందర్ గురించిన వివరాలు చెప్పు” అన్నాడు కిరణ్.

“మొన్నటి దాడిలో గజేందర్ అనబడే ఆ దోపిడీ దారుడి ఫోటోలు కొన్ని మా ఫోటోగ్రాఫరు చాక చక్కంగా వేన్లోనుంచి తీశాడు. అయితే బాగా దూరంగా వుండటంవల్ల లాంగ్ షాట్లో ఫోటోలు క్లియర్ గా రాలేదు. అయినా వాడి రూపురేఖలు కొంచెం కనిపిస్తున్నాయి. వాడి అనుచరులు కూడా సగానికి పైగానే ఈ ఫోటోలో కవరయ్యారు. ఇకపోతే తక్కిన

వీవరాలు యివి" అంటూ చెప్పసాగాడు శ్రీనివాస్.

కిరణ్ శ్రద్ధగా వింటూ అవసరమైన పాయింట్లు పాకెట్ డైరీలో నోట్ చేసుకున్నాడు.

"నువ్వీ మహా తరమైన ప్రమాదకరమైన టాస్క్ భుజంమీద వేసుకుంటున్నందుకు చాలా సంతోషం. ఇప్పుడే డి.జి.పి.తోను, పోలీసు ఉన్నతాధికారులతోను స్వయంగా కలిసి నీ విషయం చెబుతాను. ధాంక్యూ వెరీమచ్!" అన్నాడు శ్రీనివాస్ కిరణ్ చెయ్యి నొక్కి వదిలి.

"ఇది నా బాధ్యత. ఇది మన రాష్ట్రానికే కాదు, యావచ్చారత దేశానికీ సంబంధించిన సమస్య! ఈ మహాయజ్ఞంలో నేనొక సమిధనే కాలిపోవలసి వచ్చినా వెనుతియ్యను" అన్నాడు డిటెక్టివ్ ఉద్యోగపూరితంగా

3

"షాండ్స్! ఎవరూ కదలొద్దు" చేతిలోని గన్ మేనేజర్ కి గురుచేసి అన్నాడు గజదొంగ గజేందర్.

అతని వెంట అనుచరులు గన్స్ తో కాషియర్ ని, కాష్ కాంటర్స్ లో వున్న గుమాస్తాలను కవర్ చేస్తున్నారు.

"ఎవరూ కదలకుండా ఆలాగే నిల్చండి. కాంటర్సు లోని కేష్ యీ బేగ్ లో వెయ్యండి" ఓ అనుచరుడు పెద్ద గోతాం తీసుకుని కాంటర్సు దగ్గర ఆగి ఆ గుమాస్తా నోట్ కట్టలు గోతాం లో వేళాక మరో కాంటర్ దగ్గరకు కదులున్నాడు.

పది నిమిషాల్లో పని పూర్తయిపోయింది. మేనేజర్ ఫోన్ పెళ్ళు చెయ్యి చాచాడు. సర్రుమంటూ ఫోన్ పక్క

నుంచి దూసుకుపోయింది గజేందర్ షూట్ చేసిన బుల్లెట్.

మేనేజర్ చలుక్కున చేతిని వెనక్కు తీసుకున్నాడు.

“అతి తెలివికిపోతే ప్రాణాలు పోతాయి జాగ్రత్త!”

అన్నాడు గజేందర్ కఠినంగా.

ఎవరూ సాహసించలేకు.

గన్స్ చూపిస్తూనే గజేందర్, అతని అనుచరులు మెల్లగా ద్వారంబరకు వెళ్ళిపోయారు.

మేనేజర్ మరోసారి కదలబోయి, మళ్ళీ ఎందుకని పూరుకున్నాడు.

గజేందర్ అతని అనుచరులతో బయట సిద్ధంగా వున్న స్టాండ్ల వేవ్ ఎక్కేశాడు. వెంటనే వేవ్ కదిలింది. అంతా క్షణాల్లో జరిగిపోయింది.

మర్నాడు పెద్ద పెద్ద అక్షురల్లో అన్ని పేపర్లు బ్యాంకి దోపిడీ గురించి ప్రకటించాయి. గజదొంగ గజేందర్ రూపురేఖల్ని వర్ణనూ అతను బ్యాంకిని దోపిడీ చేసిన విధానం గురించి కథలాగా వర్ణనూ రాశాయి కొన్ని పత్రికలు! ప్రజల్లోను, బ్యాంకి ఉద్యోగుల్లోను చెప్పలేని అలజడి. బ్యాంకుల్లో దాచుకోవటంకూడా సేఫ్టీ కాదేమీ నన్న నిర్ణయానికి ప్రజలు రావటానికి యింకా ఎన్నో కోణాలు తెలతేదు!

4

“ద్రోవర్, బస్ ఆపు!” గజేందర్ రివాల్యూర్ మొన, ఆ ద్రోవర్ కణ్ణకి ఆనించాడు.

అది హైదరాబాదునుండి రాజం పేట వరూ బడ్జెట్ పోయే బస్సు. హైదరాబాదునుంచి సాయంత్రం ఆరు గంటలకు బయలుదేరింది. గిద్దలూరు ఫార్వెస్టు ఏరియాకి వచ్చేసరికి రాత్రి రెండుగంటలయింది.

సంద్యాలకు గిద్దలూరుకు మధ్యవున్న చిట్టడివి దగ్గరకు బస్ రాగానే అంతదాకా పాసింజర్సులాగా బస్లోనే ప్రయాణంచేస్తున్న గజేందర్, అతని అనుచరులు సమయం చూసి చటుక్కున ఆయుధాలు బయటికి తీశారు.

ద్రెవరు మారు మాటాడకుండా గజేందర్ చెప్పినట్టే బస్ను పక్కకు తీసి నిలబెట్టాడు. గజేందర్, తన అనుచరులకి నెగచేశాడు. వాళ్ళు ప్రతి సీటు దగ్గరా ఆగి ప్రయాణికుల్ని నిలుపు దోపిడీ చేస్తున్నారు.

మనీపర్సులు, బంగారు గొలుసులు, వాచీలు, ఉంగరాలు—అన్నీ సంచీ నిండిపోతున్నాయి.

“ఎవరివీ మంగళ నూత్రాలు తీసుకోవద్దు!” హెచ్చరించాడు గజేందర్. అడవాళ్ళు అతనివంక కృతజ్ఞతగా చూశారు—వస్తువులు ధోయిన పవిత్రమయిన పుస్తెలు తీసుకోవందుకు.

అందర్నీ దోచుకోవటం ఆయ్యాక కండక్టరుని సమీపించారు, అనుచరులు. అతను గజగజ వణుకుతున్నాడు.

కండక్టరు అడక్కుండానే కేస్ బాగ్ అందించబోయాడు.

“అందులో ఎంతుంది?” అడిగాడు గజేందర్.

“దాదాపు పధ్నాలుగువందలు” అన్నాడతను.

“అవి వుంచుకో. లేకుంటే నీ ఉవ్వొగం పోతుంది. కాసేపట్లో ఎటూ తెల్లవారుంది. వీళ్ళందరికీ గిద్దలూరులో కాఫీలు టిఫిన్లు పెట్టించు. వాళ్ళ వాళ్ళ వూళ్ళు జాగ్రత్తగా చేర్పించు” అన్నాడు గజేందర్.

కండక్టరు, ద్రెవగు కూడా తలలూపారు.

గజేందర్ అనుచరులతోను, దోచుకున్న సొమ్ముతోను చీకట్లో కలిసి మాయమయ్యాడు.

ప్రయాణీకులలో అప్పుడు చలనం కలిగింది.

“వీరెవడో వింత దొంగలా వున్నారే! ఆడవాళ్ళ మంగళ నూత్రాలు వదిలేశాడు—కండకరు కేవలముట్టుకోలేదు. పెగా మనకి కాఫీలు టిఫెన్లు యిప్పించమన్నాడు. భలే సెంటిమెంటల్ దొంగలా వున్నాడు” అన్నాడో ప్రయాణీకుడు.

“డబ్బు పోయినా ఎవరికీ హాని కలిగించలేదు. కనీసం గాయపరచకుండా వదిలేశాడు. అంతేచాలు! డబ్బూ పోయి శనిపట్టేనన్నట్టు ఒక్కోసారి డబ్బు పోగొట్టుకుంటాం, ప్రాణాలు పోగొట్టుకుంటాం. ఈసారి అందరం అదృష్టవంతులమే!”

“ఊహాఊహా! ఈ దారిదోపిడీలు పెరిగిపోతున్నాయి. వీటినదుపులో పెట్టే నాధుడే కనిపించటంలేదు. పోలీసు డిపార్టుమెంటుం చేస్తోందో?”

డిపార్టుమెంటులో నిజాయితీ, చిత్తకుద్ధి లోపించాయండి. చాలామంది పోలీసులకి యీ దెకాయిట్స్ గురించి, యిళ్ళలో దూరే దెకాయిట్స్ గురించి వివరాలు తెలుసు. వాళ్ళెక్కడివాళ్ళో ఏ రాష్ట్రంవాళ్ళో, ఎక్కా వుంటారో కూడా తెలుసు! అయినా పట్టుకోవటం లేదంటే....”

“పోలీసు డిపార్టుమెంటులో అందరూ అలాంటివాళ్ళేనంటే నేనొప్పుకోను. ధైర్యసాహసాలు ప్రదర్శించి దొంగల్ని పట్టుకున్నాడు మొన్నో పోలీసు. ఇదిగో యీ రూట్లో నేననుకుంటాను. పేపర్లో వచ్చింది, చూశ్యేదా?”

“కర్రకే! ఎవరో నూటికో కోటికో ఒకడు నిజాయితీ పరుడు, నిస్వార్థపరుడు వుంటే సరిపోతుందా? ప్రతి ఒక్కడిలోను ఆ సేవారత్పరత వుండాలి. అప్పుడే

ప్రజలు కూడా వాళ్ళని తమ ఆత్మీయులుగా గుర్తిస్తారు. అంతేగాని, మేను మీ స్నేహితులం. ఆపదలో ఆ పులం. అని వోరులు కట్టుకోవటంవల్ల లాభంలేదంటాను.”

“పోలీసు డిపార్టుమెంటుకి ప్రజలు కూడా స్వచ్ఛం దగా తమ సేవలు అందచెయ్యాలి. అవినీతికి పాల్పడిన పోలీసు ఉద్యోగి ఎవరైతే నా తటస్థపడినప్పుడు నై ఆధికారుల దృష్టికి తేవాలి! అప్పుడు సమస్యలు వాటంతటవే పరిష్కారమవుతాయి.”

ఇలా తలోకరు తలో విధంగా వ్యాఖ్యానించుకుంటుండగా రైవారు కండక్టర్ తన ధర్మసందేహాన్ని వెలిబుచ్చాడు.

“అవును సైదులూ, నంద్యాలలో ఎస్కార్టు ఎక్కే వాళ్ళు గందా, యియ్యేల ఎక్కే లేదేం ఆళ్ళు?” అన్నాడు.

కండక్టరు కూడా తలూపి, “బస్సాపి పదిహేను నిమిషాలు మాళా, కూడా గందా! ఈ రోజు ఆళ్ళకి దూటి ఎయ్యటం మర్చిపోయింటారు డిపార్టుమెంటులు. ఏది సరిగ్గా చేతారన్నా, అంతా మాయే గందా! మన సావుకొచ్చింది” అన్నాడు.

“సరే సార్లు జెయ్యనా?”

“పద, పోదాం. గిద్దలూరు స్టేషన్ లో రిపోర్టు చేసుకోవాలి.”

5

“బస్సు దోపిడీలో ఎవరెవరు ఎంత నష్టపోయింది వివరాలూ చ్చాయనుకుంటాను?....” అన్నాడు కిరణ్.

“ఆ, ఆ! వాళ్ళు కొంచెం అతిశయోక్తులు చెప్పినట్టు కనిపిస్తోంది. వనూలయిన సొమ్ము చూడబోతే తక్కువగా

వుంది. బంగారు వస్తువులుమాత్రం కరెట్టుగానే చెప్పారు. ఒకరిదరు కావాలనే తక్కువ చెప్పినట్టు కనిపిస్తోంది. బహుశా ప్రభుత్వానికి భయపడి, లెక్కలు ఆరా తోపాయని అలా తక్కువగా చెప్పారేమో....”

“ఎవరు ఎంత చెప్పినా, ఎవరి దగ్గర ఎంత వనూలు చేకామా నాకు, మన పోలీసు సిబ్బందికీ కూడా తెలుసు. అంచేత వాళ్ళు తప్పుడు లెక్కలు చెప్పినా ఆడేం సాగదులే! వస్తువుల వివరాలు వాళ్ళు సంతృప్తికరంగా చెప్పగలిగినప్పుడే వాళ్ళకవి దక్కుతాయి” అన్నాడు కిరణ్.

శ్రీనివాస్ వస్తువులపట్టి తయారుచేస్తున్నాడు.

“ఇలా చెయ్యటంవల్ల ఆ గజేందర్ తన పనులు మానుకుంటాడంటావా?” అన్నాడు శ్రీనివాస్.

“మానతాడని కాదుగదా, నేనీ వేషం వేసింది గజేందర్ కి తెలుసుంది—తన పేరు మీద మరో నకిలీ గజేందర్ దోపిడీలు సాగిస్తూన్నట్టు! అప్పుడు వాడు నకిలీ గజేందర్ కోసం వేట మొదలెడతాడు. నేను మన పోలీసు సిబ్బందితో ఓ రహస్య స్థావరం వున్నట్టు నాటక మాడతాను. వాడు నన్ను బెదిరించటానికో లేదా తన ముఠాతో కలుపుకోవటానికో ప్రయత్నిస్తాడు. అప్పుడు వాడి పుట్టు పూర్వోత్తరాలు నేను సేకరిస్తాను” అన్నాడు కిరణ్ నవ్వుతూ.

“అయితే మొన్న బ్యాంకు దోపిడీ గతరాత్రి బస్సు దోపిడీ జప్తు కాంపిల్స్ అన్నమాట!”

“అవును. ఇంకా మరికొన్ని కాంపిల్స్ కూడా రుచి చూపించాల్సి వుంటుంది ప్రజానీకానికి. న్యాయానికి, ఇది మంచి పద్ధతి కాదనుకో! ప్రజలని మరింత భయ

భ్రాంతుల్ని చేసి ప్రభుత్వాన్ని దుయ్యబట్టడానికి మరింత ప్రోద్బలం చేసినట్టవుతుంది. కాని వజ్రాన్ని వజ్రంతోనే కొయ్యక తప్పదు. కొన్నాళ్ళపాటు ప్రజలకి యిలాంటి యిబ్బందులు కల్పించటం తప్పనిసరి! ప్రభుత్వం కూడా ఇందుకు అనుమతించిందికదా!”

“అవును. అయినా వీలయినంతవరకు ప్రజల విషయాల్లో చేయిపెటకపోవటమే మంచిదని నాకనిపిస్తోంది. ఈ ప్రయత్నంలో మనం విఫలమయితే జనం మనల్ని క్షమించరు.”

డిటెక్టివ్ కిరణ్ నవ్వి, “ఇట్సార్ రెట్ మొన్న బ్యాంకి దోపిడీ ఎమవుంట్ బ్యాంక్ బాలెన్స్ తో టాలీ అయిపోయింది కదా!”

“ఆ! ముందే బ్యాంకినాళ్ళకు చెప్పి వుంచాంకదా! ఎంత డబ్బు కాంట్రోల్లో డిస్ట్రిబ్యూట్ చేసినదీ మనకి వివరాలు ముందుగానే నోట్ చేసి యిచ్చారు. ఎకాంట్ మేనేజర్ కి క్యాషియర్ కి స్వయంగా నేనే రిటర్న్ చేశాను. ఆ సమయంలో డి.జి.పి. ఎస్పీ. కమిషనర్ గారు కూడా పక్కనే వున్నారు. అయితే యిదంతా చాలా రహస్యంగా, పకడ్బందీగా చేశాం. అసలు గజేందర్ కి ఏమాత్రం అనుమానం తగిలినా మన ప్లానంతా తలకిందులవుతుందని నాకు తెల్సుకదా!”

“ఓ.కే! అవసరమైతే ఓ ఇంటిని దోపిడీ చేయ్యాల్సి వుంటుందేమో! అదేదో మీ యిల్లయితే నూట్ బుల్ గా వుంటుంది. పోలీసు ఆఫీసరు యిల్లు కూడా డెకాయెట్స్ కబంధ వాస్తాలనుంచి తప్పించుకోలేక పోయిందని అటు జనంలాను, ఇటు డెకాయెట్స్ లోనూ మంచి పబ్లిసిటీ వస్తూంది.”

“అర్కెట్! మాదె తేనే నయం! మరో అమా యకుడ్ని అతని కుటుంబాన్ని టెన్షన్లోను, భయం తోను బాధ పెట్టకుండా చెయ్యగలుగుతాం.”

“ఈ రాత్రే! సిద్ధంగా వుండు” అన్నాడు కిరణ్ సవ్య.

6

“ఎవరు నువ్వు?” హిందీలో కర్కశంగా వినిపించిన స్వరం దెస చూశాడు Xజేందర్ వేషంలో వున్న డిటెక్టివ్ కిరణ్.

“మీ దామా Xజేందర్ హూఁ!” అన్నాడు కిరణ్. వెస్ పహాడ్ ప్రాంతం. చుట్టూ గాడాంధకారం. అక్కడక్కడ చుక్కలు మినుకు మినుకుమంటున్నాయి ఆకాశంలో. అ గుడ్డి వెలుగో, అప్పుడప్పుడు రోడ్ న పోతున్న వాహనాల వెలుగో చుట్టూపక్కల ఏమున్నదీ తెలుసుకునే ఏలుంది, అంతే!

కిరణ్ కళ్ళు చీకటికి అలవాటుపడ్డాయి. ఎదురుగా నిలువెలుపు విగ్రహం Xజేందర్ ని గ్రహించటానికి అతని కంఠో సమయం పట్టలేదు. తనూహించినట్టే జరిగింది Xజేందర్ తనతో ముఖాముఖీ వచ్చాడు. ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకోవాలి!

“నహీ! తూ నకిలీ Xజేందర్ హై” అంటూ అరిచాడు Xజేందర్.

“నేను నకిలీ అయితే అసలు Xజేందర్ నువ్వా?” హిందీలోనే రెట్టించి అడిగాడు కిరణ్. అతని చుట్టూ బందిపోట్ల వేషాల్లో ధోలీసులున్నారు. ఇన్ స్పెక్టర్ శ్రీనివాస్ కూడా వస్తానన్నాడుగాని తనే వద్దన్నాడు. శ్రీనివాస్ ని Xజేందర్ గురుపట్టేస్తాడు. పాను తలకిందు

లవుతుంది.

X జేందర్ వెంటనే సమాధానం చెప్పలేదు.

తర్వాత మొలగా చెప్పేకాదు “అవును, నేనే X జేందర్. X జిడొంగ X జేందర్, బందిపోటు X జేందర్, అందర్నీ X జిజిజలాడించే X జేందర్ నేనే! నా పేరు పెట్టుకుని నువ్వు బ్యాంకుల్ని, బస్సుల్ని, యిళ్ళను లూటీ చేస్తున్నావు. నేను నీ కోసమే కని పెట్టుకుని వున్నాను. ఈ రాత్రి ఇన్ స్పెక్టర్ యింట్లో దోపిడి చేశావు. దొంగిలించిన సొమ్ముతో యిటు పరుగుతుకునిరావటం నా మనుషులు చూసి నాకు తెలియచేశారు. నీటి నలు మూలలా నీకోసమని నా మనుషుల్ని కాపలా పెట్టాను. వాళ్ళు వేటకుక్కల్లా నీకోసం కాచుకుని వున్నారు.

“అసలు నా పేరుమీద నువ్వీ లూటీ యెందుకు చేస్తున్నావు? అవన్నీ నా పేరుమీద చేస్తే ప్రభుత్వం దృష్టి నామీదనే పోవాలనా? అంటే, నీ పేరు చెప్పుకుని చెయ్యటానికి భయపడుతున్నా వన్నమాట! ఇంత పిరికి వాడివి యింతటి పెద్దపెద్ద లూటీలు ఎలా చెయ్యగలుగు తున్నావు? ... అందుకే నిన్ను చూడాలని నీతో మాట్లాడాలని యెదురు చూస్తున్నాను. నీమీద నాకోసం కోపం, అనూయ లేవు. నా శత్రువులు పోలీసులు. అలాంటి పోలీసు యిల్లె లూటీచేసి నువ్వు నాకు ఎంతో దగ్గరి వాడయ్యావు. చెప్పు, నీ గురించి అన్ని సంగతులు వినాలనుకుంటున్నాను” అన్నాడు.

కిరణ్ లోలోన నవ్వుకున్నాడు.

“నా పేరు విస్సెంట్. మాది స్టువర్టుపురం. ఇలాంటి డెకాయిజం, లూటీలు నాకు మా స్టువర్టుపురం సెటిల్మెంట్లు నీబ్బందికి వెన్నతో పెట్టిన విద్య, ఇళ్లు, బస్సులు,

శ్యాంకలే కాదు, ఎన్నో ట్రెయిన్ లాటిలు కూడా నడుస్తున్న ట్రెయిన్ లోనే విజయవంశంగా చేశాం నేను, మా సిబ్బంది. ప్రస్తుతం యీ సిటీని మా కేంద్ర సానంగా చేసుకుని అన్ని రకాల లాటిలను సక్సెస్ ఫుల్ గా నిర్వహిస్తున్నాను” అన్నాడు కిరణ్.

“అది సరే, నా పేరు ఎందుకు ఉపయోగించుకుంటున్నావని అడుగుతున్నాను....”

“మీరు ఎంత పక్కం దీ గా, ఉపాసనలనంత స్పీడుగా, గొప్పగా దోపిడిలు చేస్తున్నారో తెలికాక మిమ్మల్ని యెలాగైనా కలుసుకుని మాట్లాడాలని తపిస్తున్నాను. నేను మీ అభిమానిని. మీరు వృత్తిలో తీసుకుంటున్న మెలకువలు నన్ను బాగా ఆకరించాయి. మీ పేరు ఉపయోగించుకుని యీ దోపిడిలు చేస్తున్నందుకు ముందుగా క్షమించండి గుమాజీ! అలా చేస్తే మీరు ఆగ్రహించిన నన్ను కలుసుకుంటారని ఆ విధంగా మీ పరిచయ భాగ్యం దొరుకుతుందనీ ఆశించాను. నేను హించినట్టే జరిగింది” అన్నాడు కిరణ్.

గజేందర్ పొంగిపోయాడు.

“శహాభాష్! ఇలాంటి ఏక్స్ కేస్ వున్న వృత్తిపట్ల గౌరవమున్న వ్యక్తులంటే నాకు చాలా యిష్టం! నిన్ను కలుసుకున్నందుకు చాలా సంతోషిస్తున్నాను. ఇప్పుడు మనం మనం ఒకటయిపోయాం. నీ కిష్టమే తే నిన్ను మాలో ఒకడిగా చేర్చుకుంటాం. అయితే నువ్వు మాకన్న తక్కువని ఎన్నడూ భావించం. మాతో సమానసాయి కల్పిస్తాం. నీ కిష్టమే తే చెప్పి, ఈ క్షణం నుంచీ నిన్ను మాలో చేర్చుకుని, మా పదతులు, వ్యవహారాలు అన్నీ నీకు చెప్పతాను. వృత్తిలో మరెన్నో మెలకువలు నేర్పి

సాను. నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అన్నాడు గజేందర్.

కిరణ్ వెంటనే, “అంతకన్నా కావలసిందేమిటి? మీరంటి పెద్దల సాహచర్యంలో నేను వృత్తిలో బాగా రాణించగలనని నా నమ్మకం, ఆశాను. మీరు నాకు గురుతుల్యులు. మీరు పిలిచి నన్ను మీలో ఒకడిగా చేర్చుకుంటానంటే అంతకన్నా నాకేం కావాలి?”

అన్నాడు ఆనందం ప్రకటిస్తూ.

గజేందర్ కిరణ్ తో కరచాలనం చేశాడు. గజేందర్ అనుచరులు, కిరణ్ అనుచరులతో కరచాలనం చేశారు.

7

“ఇదిగో, యిదే మన రహస్య స్థావరం. దీన్ని కనిపెట్టడానికి పోలీసులు తలకిందులుగా తపస్సుచేస్తున్నారు. కానీ వాళ్ళతరం కాలేదు. పెన్ పహాడ్, ఆవలిపక్క నుంచి ఈ రహస్య స్థావరానికి సారంగం వున్నట్టు నా అనుచరుల క్షూడా తేలీదు. సారంగం మొదలయిన దగ్గర్నుండి లోపలికి చేరేవరకు అనుచరులందరు నల్లటి గంతులు కట్టుకుంటారు. అది వాళ్ళు క్రమం తప్పకుండా పాటిస్తున్న ఓ గొప్ప అలవాటు. దానికి ఈనాటివరకు వాళ్ళు కట్టుబడి వున్నారు” అన్నాడు గజేందర్ రహస్య స్థలం తద్ద కిరణ్ కళ్ళ గంతులు విప్పి.

“మంచి క్రమశిక్షణ గలవాళ్ళే నీ అనుచరులు. ఇన్నాళ్ళుగా నీతో అన్ని కార్యక్రమాలను పాల్గొని నీకు విజయాన్ని సాధించిన వీళ్ళు రహస్య స్థావరం తెల్సుకోకుండా నిగ్రహం చూపించటం గొప్ప సంగతే! అందుకు వీళ్ళను మెచ్చుకునితీరాలి” అన్నాడు చుట్టూ పరికించి చూస్తూ. గజేందర్ తన అనుచరులతో బాటు

కిరణ్ కి, అతని అనుచరులకి కూడా చాలా సిన్సియర్ గా గంతులు కట్టేశాడు. ఎంతో కాలంగా తన అనుచరులుగా వున్న వ్యక్తుల శిష్యావరం చూపించటానికీ మృపడని గజేందర్ ముక్కు మొహం తెరిచి తనకి ఎలా చూపి సాడు? బందిపోటు కూడా తనకి నచ్చిన పరిధికి, పదతికి కట్టుబడి వుంటాడన్నమాట!

కిరణ్ కి నవ్వొచ్చింది. గజేందర్ గమనిస్తే బావుండ దని ముఖం పక్కకి తిప్పుకుని సీరియస్ గా ఆ రహస్య శాఖరాన్ని పరిశీలించాడు.

అదొక పాడవైన హాలు. లోపల ఓ పాడవాటి తేబిలు దానిచుట్టూ కుర్చీలు, అధునాతనంగా అమర్చ బడిన కాన్ఫరెన్స్ హాలులా వుంది. ఓ పక్కగా కొన్ని ట్రాన్స్ మిటర్లు, యంత్రాలు, వాటిని పనిచేయించటానికి స్విచ్ లు, మీటలు, మధ్యగా టెలివిజన్ తెరవున్న సాధనమూ వున్నాయి.

కిరణ్ కి ఆశ్చర్యంగా వుంది. గజేందర్ ముతా మొండి మనుషులు, అనాగరికులు కాదు. వాళ్ళు కూడా వెళ్ళాని కంగా అనుభవం సాధించినట్టు కనిపిస్తోంది, ఆ మిషినరీ అంతా చూస్తూంటే. ఇక్కడ కూచుని బయట ప్రపంచంలో ఏం జరుగుతున్నదీ చక్కగా చూడవచ్చు. ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలు, చర్యలు ఎప్పటికప్పుడు తెలుసుకోవచ్చు. ప్రభుత్వానికి చట్టానికి దొరక్కండా ఎలా ఆత్మరక్షణ చేసుకోవాలో ఎప్పటికప్పుడు తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకోవచ్చు.

గజేందర్ ముందుచూపుకి మనసులోనే అతన్ని అభి నందించటండా వుండలేకపోయాడు కిరణ్.

“అతన్నీ ముందు జాగ్రత్త చర్యలు! వీటిని చూడ

టానికి ఆపరేట్ చేయటానికి ప్రత్యేకమైన సిబ్బంది వున్నారు. వాళ్ళకి బయట ప్రపంచంలో సంబంధంలేదు. వాళ్ళని భయపెట్టి బెదిరించి కిడ్నాప్ చేసి తెచ్చాం. వాళ్లు మనకి ఎదురు తిరక్కుండా ఎప్పటికప్పుడు మన సిబ్బంది వేయి కళ్ళతో వాళ్ళ చర్యలను గమనిస్తూ టారు!” అన్నాడు గజేందర్.

“నీ ముందు చూపును ఆభినందించాలి” అన్నాడు కిరణ్.

“ఇదంతా నా ప్రయోజకత్వం కాదు. వీటన్నిటినీ సమర్థవంతంగా నడిపించే నూత్రధారుడు వేరే వున్నాడు” అన్నాడు గజేందర్.

కిరణ్ తన వూహా నిజమవుతున్నందుకు సంతోషించాడు. “ఎవరాయన?” అడిగాడు.

“బాస్.”

“అదే, ఎవరా బాస్.”

“బాస్ అంటే బాసే. ఆతని పేరుగాని, వివరాలు గాని ఎవరూ అడక్కుడదు. ఎవరికీ తెలియదుకూడా. బాస్ గానే అందరికీ తెలుసు యిప్పటివరకు. ఇకముందు కూడా బాస్ గానే వ్యవహరించటం జరుగుతుంది ఎప్పటికీ.”

“ఆయన ప్రత్యక్షంగా దోపిడీ కార్యక్రమాలలో పాల్గొనరా?”

“నెవర్. ఆయనదంతా ప్లానింగ్ అండ్ మేనేజింగ్. ఆయన ప్లాన్ యిప్పటివరకు ఎన్నడూ ఫెయిల్ కాలేదు. మేమంతా ఆయన అడుగుజాడలో కనుసన్నల్లో మెలగుతూ ఆయన ఆజ్ఞలను అమలుపరుస్తాం.”

“అంటే నీలాగా ఇంకా కొన్ని గ్రూప్స్ వున్నాయా?”

“అవును. మొత్తం అయిదు బేచిలున్నాయి. ప్రతి బేచ్ కి ఒక్కో నాయకుడు. మన బేచ్ నంబర్ మూడు. ముందు రెండు, వెనక రెండు-మరో నాలుగు బేచ్ లున్నాయన్నమాట. మొత్తం మేం అయిదుగురు నాయకులం బాస్ చెప్పిన ప్రకారం ఏ రోజు ఎన్ని గంటలకు ఏ ఏరియాలో ఏవిధంగా లూటీచెయ్యాలో బాస్ ముందుగానే నిర్ణయించి చెబుతారు. ఏయే జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలో అత్యవసర పరిస్థితి ఏర్పడినప్పుడు ఎలా తప్పించుకోవాలో ఎవర్ని ఆశ్రయించాలో ఆవన్ని ముందుగానే చెప్పి వుంచుతారు.

నగరంలో కొన్ని కీలక ప్రాంతాల్లో మనం తలదాచుకోవటానికి కొన్ని సురక్షిత స్థానాలున్నాయి. పోలీసులు చుట్టూముట్టినప్పుడు తప్పించుకునే దారి లేకపోతే చటుక్కున సురక్షిత స్థానాలకు పారిపోయి దాక్కుంటాం. ఆ స్థానాలు ఎవరూ అనుమానించటానికి వీలేనివి. సంఘంలో గొప్ప పేరుప్రతిష్ఠలున్న అనేక మంది పెద్దమనుషుల నివాస స్థలాల్లో ఆ సురక్షిత స్థానాలు” అన్నాడు గజేందర్ గంభీరంగా.

కిరణ్ కి చాలా విషయాలు తెలిశాయి. ఆ ఘరానా పెద్దమనుషులెవరై వుంటారో వూహించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

గజేందర్ని అన్ని వివరాలూ ఒకేసారి అడిగేస్తే అనుమాన పడవచ్చు. తనంతట తానుగా అతనే ఈ విషయాలు చెప్పాలిగాని, తను అడక్కుడను. అవసరమైనప్పుడు ఆసక్తి కూడా చూపించకూడదు. తనది చాలా సున్నిత

మీన పరిసితి. ఏ మాత్రం అతనికి అనుమానం వచ్చినా తనని తనతో వున్న పోలీసు సిబ్బందితో బాటు జీవన సమాధి చేస్తారు, అనుమానంలేదు!

“వెరీ గుడ్! చాలా ప్రీకాషన్స్ తీసుకున్నారన్న మాట! అందుకే సిటీలో ఏ మూల ఎన్ని రౌకాయిజమ్స్ చేసినా యిప్పటివరకు పోలీసులకి ఏమాత్రం క్లూ అంద లేదు. పెనుండి కిందివరకు పోలీసు డిపార్టుమెంటుని, ప్రభుత్వాన్ని ప్రజలను గడగడలాడించ గలుగుతున్నారంటే ఈ జాగ్రత్తలు తీసుకోవటంవల్ల నేనని నా కరమయింది.”

“సో, నా వద్ద ఓ వారం రోజులు శిక్షణ పొందా వంటే నువ్వు కూడా నా అంతటి వాడివవుతావు. నన్నే మించిపోగలవు కూడా! నువ్వు అంతటి సమర్థుడవని నాకు తెలుసు. నువ్విప్పటివరకు నిర్వహించిన ఘనకార్యాలు చూశాక నీమీద నాకు గురి కుదిరింది. పోలీసు ఇన్ స్పెక్టర్ ఇల్లు లూటీ చేయటం గురించి తెలిశాక ఆనందం పట్టలేకపోతున్నాను” అన్నాడు గజేందర్ కిరణ్ భుజం తట్టి.

కిరణ్ నమ్రతగా నవ్వాడు.

“ఇంకా చాలా విషయాలు చెప్పాలి నీకు. ప్రస్తుతానికి రెస్టు తీసుకో! కాసేపట్లో పూర్తిగా తెల్లవార బోతోంది. ఇది నీ యిల్లైననుకో! నీకిక్కడ ఏ లోటు జరగదు” అన్నాడు గజేందర్.

(ముగింపు వచ్చే సంచికలో)